

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ روزه و اعتکاف

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: احمد

تاریخ: ۱۳۹۸/۲/۲۶

کسی که در وطن خود است، اگر بعد از نماز ظهر و قبل از نماز مغرب سفر کند، آیا می‌تواند آن روز را روزه بگیرد یا اینکه باید قضاء آن را بعداً به جای آورد؟ همچنین، کسی که در سفر است و سفر او شرایط زمانی یا مسافتی لازم را دارد، آیا در صورت اطمینان از رسیدن به وطن خود تا قبل از نماز ظهر در آخرین روز سفر، می‌تواند آن روز را روزه بگیرد؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۸/۲/۳۱

خداوند در کتاب خود، وظیفه‌ی کسی که در روزی از ماه رمضان در سفر است را روزه گرفتن در روزی دیگر دانسته و فرموده است: «فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ»؛ «پس هر کس از شما مریض یا در سفری بود، به تعداد از روزهایی دیگر (روزه بگیرد)» و روشن است که در سفری بودن مطلق است و شامل در سفری بودن پیش از ظهر یا پس از آن می‌شود. بنابراین، کسی که در روزی از ماه رمضان در سفر است، خواه پیش از ظهر خارج شده باشد و خواه پس از ظهر، باید روزی دیگر را روزه بگیرد و این یکی از دو روایت رسیده از اهل بیت است؛ چنانکه در روایت عبد الأعلى مولى آل سام آمده است: «يُفْطَرُ وَإِنْ خَرَجَ قَبْلَ أَنْ تَغِيَبَ الشَّمْسُ بِقَلِيلٍ»؛ «افطار می‌کند، اگرچه اندکی پیش از غروب آفتاب خارج شده باشد» و روایت دیگر از آنان این است که هرگاه پس از ظهر خارج شده باشد، باید روزه‌ی خود را کامل کند و این نظر مشهور شیعه است؛ جز آنکه بر خلاف کتاب خداوند است و از این رو، قابل پذیرش نیست؛ چنانکه علی بن بابویه (د. ۳۲۹ق) و سید مرتضی (د. ۴۳۶ق) از آنان آن را نپذیرفته‌اند. همچنین، کسی که در روزی از ماه رمضان از سفر باز می‌گردد یا به جایی می‌رسد که قصد اقامت در آن را دارد، خواه پیش از ظهر باشد و خواه پس از ظهر،

۱. البقرة / ۱۸۴

۲. تهذيب الأحكام للطوسي، ج ۴، ص ۲۲۹

باید روزی دیگر را روزه بگیرد؛ چراکه بخشی از روز را روزه نبوده است، اگرچه کاری که مبطل روزه است را انجام نداده باشد؛ با توجه به اینکه در سفر بودن، خود مبطل روزه است. با این حال، روایات رسیده از اهل بیت دال بر آن هستند که هرگاه پیش از ظهر از سفر بازگردد یا به جایی برسد که قصد اقامت در آن را دارد، اگر کاری که مبطل روزه است را انجام نداده باشد، باید روزه بگیرد و این حمل بر استحباب إمساک می شود، بدون اینکه از قضاء روزه بی نیاز کند و احتیاط آن است که در سفر چیزی بخورد و بیاشامد، اگرچه بداند که پیش از ظهر باز می گردد یا به جایی که قصد اقامت در آن را دارد می رسد؛ زیرا روایات مذکور دال بر آن هستند که این کار برای او جایز است و با این وصف، انجام آن جمع میان کتاب خداوند و روایات مذکور است.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصورهاشمی خراسانی
مجلسین با حکم و به دستور مقام عالی

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصورهاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.